

IN DE SCHIJNWERPER

Klaas Stoffer: 'Ik was Stoffer, chef van de Veegdienst'

Klaas Stoffer (73) woont met zijn vrouw Truus (73) op J.J. Allanstraat 327. Bijna zijn hele werkzame leven heeft hij bij de Gemeentereiniging gewerkt.

Waar ben je geboren?

Hiernaast, op 323. Mijn vader was boer. Nou ja, hij was fabrieksarbeider en zijn schoonvader, die aan deze kant van de Nauernasche Vaardijk boerde, raadde hem aan om ook boer te worden. Dat heeft hij toen gedaan. Hij had 10 hectare land en inclusief jongvee iets van 20 koetjes, wat varkens, schapen en kippen. Zoals de meeste boeren dat in de jaren 50, 60 hadden.

Wilde jij zelf ook boer worden?

O jawel, hoor. Maar nadat ik de lagere landbouwschool in Assendelft had gedaan, had het melken van 12, 14 koeien toen al geen bestaansrecht meer. Dus moest ik naar wat anders uitzien. De eerste jaren heb ik mijn vader nog wel geholpen. En heb ik daarnaast - zeker in de winter - ook andere dingen gedaan. Wander van der Loo had een garagebedrijf op de plek waar nu Brakenhoff zit. Belde hij me op: 'Klaas, ik heb vanmiddag een begrafenis, ken jij rijden?' Dan deed ik een donker pak aan, een overhemd en een stropdas om en dan reed ik in zo'n grote donkere C4 een begrafenis. Of een trouwerij. O, en Klaas Wezel, de voddeboer, had vijf vrijgezelle broers en zussen. Ze

woonden in die bungalow hier effe verderop. Klaas haalde vodden, papier en metalen op in Oostzaan. Maar hij had geen rijbewijs en vroeg jongens uit het dorp om hem voor een dag heen en weer te rijden. Dat heb ik wel een paar jaar een à twee keer in de week gedaan. Ook de foeragehandel van Jan Schoen op de Watermolenstraat vroeg mij om te helpen spullen rond te brengen. Toen melkboer Jaap Hotting er wegens ziekte een paar maanden tussenuit moest heb ik nog langs de deuren gevent. Zo ontstond ook het vervolg. Je wilde trouwen en een inkomen hebben. Via de melkhandel ben ik op het depot van CMC in de Stationsstraat in Zaandam gekomen. Dat was een uitgiftepunt van melk en melkproducten voor de melkboeren die langs de deuren gingen. Een mooie tijd was dat. Truus en ik hebben tien jaar boven dat depot gewoond. Daar zijn onze kinderen Raymond en Bianca geboren. Toen die melkboeren midden jaren 70 hun spullen koel bij hun huis moesten opslaan was dat depot niet meer nodig.

Hoe ben je toen bij de Gemeentereiniging terechtgekomen?

Mijn zwager adviseerde mij bij de gemeente te solliciteren. Dan heb je vast werk. Ik was een vrije jongen, maar ben wel gaan solliciteren en werd aangenomen bij de Gemeentereiniging, toen nog

op de Westzanerdijk. Ik deed als werkmans algemene dienst 'alle voorkomende werkzaamheden'. Hahaha! Van huisvuilophaler tot putjesschepper. Na een paar jaar dachten ze: die Klaas heeft misschien wel meer in zijn mars. Ik ben de telefoon gaan aannemen en maakte weeklijsten voor het ophalen van grofvuil. Ik ben toen maar een typ cursus gaan doen en van het een kwam het ander. Ik volgde opleidingen voor ongediertebestrijding, onkruid wegsprengen en houtworm uitgassen. Later ben ik ook meer leidinggevende geworden. Alleen de functie van reinigingspolitie beviel me niet. Ik vond het leuk om met mensen om te gaan, maar om ze nou een bonnetje te moeten geven omdat ze iets verkeerd hadden gedaan, nou nee. Op een gegeven moment was ik afdelingschef, had ik de hele Veegdienst onder me. Dat was wel leuk: Stoffer, chef van de Veegdienst.

Wanneer ben je met pensioen gegaan?

Dat kon toen met 61. Ik vond dat wel moeilijk, want ik vond mijn werk wel leuk. Alhoewel er toen ook steeds meer van me werd verlangd. Er kwamen reorganisaties en alles ging op papier. Een keer in de maand werden alle straten geveegd. Maar in overleg met de vegers zelf deed je sommige 'schone' straten eens in de twee maanden en andere weer twee keer per maand. Of soms wel elke week. Hadden die jongens ook een brok verantwoording. Gelijk met dat ik stopte met werken kregen Truus en ik de zorg voor mijn moeder, die nog hiernaast woonde. Al toen mijn vader in 1996 overleed is zij gaan dementeren. Zij overleed in 2001.

Hoe heb je Truus leren kennen?

Zij woonde in Zaandam. In het weekend ging ze met een groepje meiden in de Sociëteit in Wormerveer dansen. Daar hebben we elkaar leren kennen. We waren gauw een stel wel, ja. Je ging toen eerst een paar jaar sparen voordat je trouwde.

Heb je hobby's?

Ik zit al sinds 1979 bij de Westzaanse EHBO. In 1994 ben ik penningmeester geworden en de laatste jaren alleen nog ondersteunend bestuurslid. En sinds mijn pensionering zit ik bij de weidevogelbeschermingsclub van Landschap Noord-Holland. We zetten in het voorjaar stokken bij nesten van de grutto, tureluur, Kievit en scholekster. Voordat de boer het land ingaat zetten we een stok bij een nest, zodat hij daaromheen kan rijden met zijn trekker als hij het gras gaat (plat) rollen, of met de eg

of mestwagen het land in rijdt. Onze coördinator is Gerrit Groot. We doen dat tot half mei als alle eieren zijn uitgebroed. Door de vos en roofvogels wordt het aantal weidevogels minder. Ook veel boeren zijn te 'netjes' op hun land. Land moet ruig zijn. Er is vaak maar één soort (eiwitrijk) gras, waardoor er minder soorten plantjes zijn en daardoor weer minder torretjes en kevertjes voor de vogels. Ruige mest blijft liggen. Maar tegenwoordig mag er alleen nog drijfmest in de bodem worden geïnjecteerd. Daarnaast zit ik op accordeonvereniging Tavenu (Tot Aangenaam Verpozen En Nuttige Uren) in Oostzaan. Ik heb les gehad bij Eshuijs, Margriet d'r vader. Vorige maand hebben we nog in Lambert Melisz gespeeld. O ja, nog iets. Truus en ik fietsen graag. Zet ik een knooppuntenroute uit, laden we de fietsen op de auto en rijden dan op onze elektrische fietsen zo'n 40 - 60 km. We huren ook wel eens een huisje in Drenthe of op de Veluwe. En de tuin is ook een hobby van me. Het oppassen op de kinderen van mijn dochter is nu bijna voorbij.

Hoe zijn jullie aan dit huis gekomen?

Toen ik stopte bij dat depot stond dit huis leeg en heb ik het van Kees Havik kunnen huren en het later gekocht. We wonen hier erg naar ons zin. Al 40 jaar. Westzaan is m'n alles, ik kan er niet buiten. Kijk eens hierachter naar buiten. Het is een panorama, een schilderij. Ik vond Westzaan als kind al prachtig. Je bond je schaatsen onder en weg was je. Onze kinderen legden wel eens een plank over de sloot en duvelden er dan in. Helemaal onder de prut. De kleinkinderen deden dat laatst ook nog met een surfplank. Leuk hoor. We overlopen onze burens niet, maar we hebben met allemaal goed contact.

Wat vind je belangrijk in het leven?

Je moet iedereen in zijn waarde laten. Ik probeer mensen altijd eerlijk te behandelen, ongeacht ras, geloof of wat dan ook. Ik hou er niet van dat er leed in de wereld is. Dat vind ik niet prettig. Maar dat is er dus wel.

Marijke van der Pol

'Dan reed ik een begrafenis. Of een trouwerij'